

ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANT JAUME DE LLIERCA

L'església parroquial de Sant Jaume, edifici bastit el 1856 a l'indret que ocupava l'antic; té tres naus i una façana neoromànica amb una característica cúpula de rajola vermella. A la façana hi ha una gran portalada decorada a la part superior amb tres escuts. El central representa una creu amb una petxina a cada angle i porta la data de 1924. Els dos escuts laterals representen: un la senyera, i l'altre, la crossa amb la carbassa del pelegrí que caracteritza sant Jaume. A la part central de la façana s'obre una gran rosassa i la part inferior del teulat és resseguida amb una filera de petites arcuacions. El campanar és una torre quadrada amb una obertura a cada un dels pisos i acabat amb una característica cúpula, formada per un teulat de rajola on s'emmarca un rellotge a cada banda. Dins del temple es conserven unes talles provinents de l'anterior capella. Són escultures de fusta que representen Sant Jaume Apòstol, el Major, com es veu al barret i les robes de pelegrí que porta, i sant Josep. També la imatge de Crist en majestat, de la mateixa època, és a dir, cap als segles XII i XIII.

(segons Patrimoni de la Garrotxa)

El 1928 es va constituir la Parròquia de Sant Jaume de Llierca pel bisbat de Girona i dos anys després va prendre aquest mateix nom la població.

Diu Marquès:

SANT JAUME DE LLIERCA. Hom uní a aquesta capella rural, coneguda com Sant Jaume de Politger, i documentada el 1096 (Vilabertran, perg. núm. 228), el diaconil de Montagut, 1361, (M-8, f. 15-16). Arribà a ser parròquia el 1928.

Marquès, Josep Maria. «Creació i Extinció De parròquies Al Bisbat De Girona». *Annals De l'Institut d'Estudis Gironins*, [en línia], 1995, Vol. 35, p. 405-46,

<https://raco.cat/index.php/AnnalsGironins/article/view/54188>

Intervenció de Sadurní Brunet 1947-1949

De les esglésies de la comarca de la Garrotxa la de Sant Jaume de Llierca és una de les que conserven més elements construïts per Sadurní Brunet. Entre els anys 1947 i 1949 hi va anar desplegant un projecte que abastava l'altar major, els altars laterals del Sagrat Cor i de la Puríssima, a més de la trona, les reixes de ferro forjat i algun altre element decoratiu. Com en moltes altres ocasions, l'encàrrec va començar l'any 1947 amb els altars laterals més petits destinats al Sagrat Cor (acompanyat de santa Llúcia i sant Antoni) i a la Puríssima i, fins al cap de dos anys, no es van aplegar les almoines suficients dels feligresos per tal d'abordar l'obra central, l'altar major. Per a aquesta peça culminant va fer mitja dotzena de dibuixos, perfils i plantes, ben detallats i ornamentats, especialment en les treballades cornises de les fornícules que acullen les figures de l'apòstol sant Jaume, de sant Josep (ambdues de fusta i molt anteriors a la construcció de l'edifici actual) i de sant Mateu.

El conjunt de la intervenció s'ha preservat en bon estat, excepte petites operacions derivades de l'aplicació de les ordenances del Concili Vaticà II, com el desplaçament de la taula de l'altar major per tal que el sacerdot pugui oficiar de cara als fidels o la desaparició de la trona, les reixes i algun altre element considerat innecessari segons la nova normativa. En els altars i en el sostre de l'absis central només s'hi ha afegit un lluent treball de policromia.

